

bygger efter 1990 er steget mindre i Sverige og Finland end i Danmark.

Og det er jo ikke løgn. Det er rigtigt. Men i den sammenhæng, det bliver sat ind, virker det uvilkårligt – og det er jo også meningen – som om det er, fordi vi har haft en løskurspolitik, hvor enhver, der følger lidt med, ved, at Finland blev ramt lige i solar plexus, da det sovjetiske marked faldt væk, og der var helt andre grunde til, at man har haft en lavere vækst gennem 1990'erne og frem til nu.

Så det er en fejlkonklusion, og det er sådan noget, som jeg har tilladt mig at kalde et grimt ord, og det vil jeg da også gøre uden for denne sal. Men det er grov vildledning, og i går i folketingsdebatten gav jeg mange eksempler på det med konkret angivelse af sidetal. Det er en rapport under løvmålet. Ministeren må erkende ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det økonomiministerens tur til at svare.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er meget svært på kort tid at skulle svare på tre spørgsmål, så derfor beklager jeg, at jeg ikke nåede hr. Keld Albrechtsen lige før.

Det er rigtigt, at der er planlagt flere pjecer, som er rene informationsmaterialer om, hvem der bestemmer i EU, hvad det er for beslutningsprocesser osv., der er. Det er beskrivelse af traktatregler osv. Derudover er der planlagt – det har jeg i øvrigt gjort rede for i mange sammenhænge, og jeg vil gerne sende en liste over, hvis det har interesse, men den er sendt over tidligere – desuden er der planlagt tre pjecer om temaer herfra. Det er ikke kampagnemateriale. Det er for at bidrage til debatten, og de oplysninger og den viden, der ligger her, de undersøgelser, der ligger her, skal selvfølgelig også bredere ud end til folketingsmedlemmer.

Så jeg tager afstand fra den påstand og minder om, at det er Folketinget her, der har vedtaget, at det arbejde foregår. Dette er uomgængeligt.

Så til hr. Thulesen Dahl: Jeg er ikke udstyret med materiale til at svare på ganske bestemte ting. Det behøver jeg ikke, kan jeg sige til hr. Thulesen Dahl. Jeg er rimelig godt inde i det her stof og har beskæftiget mig med det i mange år, ligesom hr. Thulesen Dahl har. Jeg går heller ikke ud fra, at hr. Thulesen er udstyret med et eller andet, inden han møder op her i salen.

Så lad os tage forbundsstatsargumentet – det tema er berørt på tværs af dette her i flere forskellige sammenhænge: Konklusionen i en analyse, en undersøgelse, er, at ØMU'en ikke kan fungere eller holde, medmindre der er en forbundsstat og en føderal regering med et større budget. Der er alt for stor forskel mellem landene i euro-området.

Denne rapport viser, at konjunkturforløbene i landene i euro-området – det er rent faktuelle tal – er langt, langt mere homogene, end de er staterne imellem i USA. Den viser også en anden ting, nemlig at de offentlige budgetter i den offentlige sektor i eurolandene og EU-landene er langt større, end de offentlige budgetter er i USA, og derfor virker de stabiliserende. Nu skal jeg lade være med at bruge økonomisk-tekniske udtryk.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Thulesen Dahl for sit næstsidste spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg kan jo tydeligt høre på økonomiministeren, hvad det er, denne her rapport skal bruges til. Økonomiministeren skal stå ude på alle debatmøderne med rapporten i hånden, og så er den lavet så indviklet, at der gudskelov ikke er nogen af dem, der sidder og lytter med, der læser den her rapport. Og så kan økonomiministeren stå og sige: Jamen det står her i rapporten, så det er rigtigt, hvad jeg siger. Det har vi jo regnet os frem til. Det har vi haft økonomer til at sidde og vurdere. Så det er jo rigtigt. Det står i rapporten.

Og så regner økonomiministeren vel med, at der ikke er ret mange, der orker at sætte sig ned og læse de her knap 560 sider, som er meget indviklede og meget tekniske. Det er jo helt åbenlyst, og derfor må jeg spørge økonomiministeren, også på baggrund af det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen rejste:

Uanset hvad Folketinget har vedtaget i december 1998 om, at regeringen skal arbejde for, osv. osv., synes økonomiministeren så, det er fair, når det drejer sig om en folkeafstemning, hvor man beder befolkningen tage stilling for eller imod et spørgsmål, at man i den grad drejer det, vi har mulighed for at komme ud med af information, ved, at det ikke bare er partierne – da jeg jo ved, at der er flere partier, der ønsker et ja, end et nej – der skævvrider debatten, men at man også bruger statsmidler til